

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/263/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112232485
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112232485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Anny Slovinskej, v právnej veci žalobcu Bytového podniku mesta Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie 13, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Ing. Radoslavom Huljakom, advokátom so sídlom v Košiciach, Kremnická 61, proti žalovanej S. N., nar. X.X.XXXX, bývajúcej trvale v H., Z. Y. XX/XX, (K..Q..G. XX, K. X, H.), o zaplatenie 703,54 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3.10.2013, č.k. 17C/132/2013-53 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 703,54 € a úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 476,16 € od 21.6.2012 do zaplatenia, zo sumy 227,41 € od 22.6.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu vo výške 160,16 €, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 42 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 118,16 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak o žalobe žalobcu podanou na súde prvého stupňa 4.12.2012, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 703,54 € s úrokmi z omeškania a požadoval aj náhradu trov konania. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaná užívala na základe Zmluvy o nájme č. NZ 63/2000/MB-78 ako nájomníčka byt č. XX J. Z. Y. XX I. H., ktorého je žalobca správcom. Žalovaná od 1.8.2007 užívala byt už bez platnej nájmovej zmluvy až do 22.11.2011, kedy došlo k odovzdaniu tejto bytovej jednotky. Žalovanú istinu predstavuje nedoplatok z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 1.1.2011 do 22.11.2011 vo výške 227,41 € a nedoplatok za užívanie bytu od 1. až do 11 mesiaca 2011v sume 476,13 €.

Žalovaná sa vyjadrila k žalobe tak, že medzi ňou a žalobcom sa viedla mediácia dňa 29.7.2007, na základe ktorej bolo dojednané splácanie dlhu po 1.000,- Sk, že žalobca uplatňuje rozhodcovský rozsudok z 1.5.2009, ktorý je neplatný, že z bytu bola vyprataná, bol v ňom prasknutý radiátor a odvtedy sa v byte nekúrilo a podľa nej mal byť na byte preplatok a nie nedoplatok.

Vzhľadom k tomu, že v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. išlo o drobný spor, podľa § 115a ods.2 O.s.p. nenariadil pojednávanie, verejne vyhlásil rozsudok.

Po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 456, § 458 ods.1 Obč. zák., § 563, § 517 ods.2 Obč. zák., podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného k 1.1.2009 rozhodol vo veci samej tak ako je uvedené v úvode tohto odôvodnenia. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že skutočne žalovaná užívala v období od 1.8.2007, kedy skončil nájom bytu až do 22.11.2011, kedy došlo k odovzdaniu bytu, predmetný byt, ktorého správcom je žalobca a poberala aj plnenia poskytované s užívaním bytu bez právneho titulu. Tým došlo k jej bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 ods. 1 a 2 Obč. zák. Keďže bezdôvodné obohatenie spočívalo vo výkonoch, ktoré nie je možné vydať, žalobca má nárok na peňažnú náhradu zodpovedajúcu majetkovému prospechu žalovanej. V súlade s ust. § 458 ods. 1 Obč. zák. je žalovaná povinná poskytnúť žalobcovi peňažnú náhradu, ktorá zodpovedá výške nájomného za predmetný byt a za služby spojené s užívaním bytu. S účinnosťou od 1.1.2011 bola stanovená výška mesačnej úhrady nájomného sumou 44,36 €, čo za obdobie od 1.1.2011 do 22.11.2011 predstavuje sumu 476,13 €. Okrem toho žalovanej vznikol nedoplatok za užívanie bytu v mesiacoch január až november 2010, nedoplatok z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.1.2011 do 22.11.2011 vo výške 227,41 €. Vyúčtovanie nedoplatku v tejto sume a k tomu pôvodný nedoplatok (476,13 eur) bolo doručené žalovanej 21.5.2012, no žalovaná svoju povinnosť zaplatiť túto sumu nespĺnila, preto ju súd zaviazal na zaplatenie sumy 703,54 € (476,13 € + 227,41 €). Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná je v omeškaní s vrátením bezdôvodného obohatenia, vznikol žalobcovi v súlade s vyššie uvedenými citovanými zákonnými ustanoveniami nárok na úroky z omeškania, pričom so zaplatením nedoplatku z vyúčtovania za rok 2011 v celkovej výške 703,54 € sa žalovaná dostala dňom nasledujúcim po uplynutí 30-dňovej lehoty od doručenia výzvy na zaplatenie - vyúčtovania, v ktorom žalobca určil lehotu na peňažné plnenie 30 dní od 21.6.2012. V tom čase sadzba pre hlavné refinančné operácie, t.j. základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola 1 % , výška úrokov z omeškania je zvýšená o 8 percentuálnych bodov a predstavuje 9 % ročne. Súd ju preto zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 476,13 € od 21.6.2012 do zaplatenia vo výške 9% ročne a zo sumy 227,41 € od 22.6.2012 do zaplatenia. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej ohľadne rozhodcovského rozsudku, súd prvého stupňa uviedol, že predmetom konania bolo bezdôvodné obohatenie žalovanej za rok 2011, a preto ňou spomínaná mediácia z roku 2007 a rozhodcovský rozsudok z roku 2009 je pre posúdenie nároku žalobcu v tomto konaní tvrdenie irelevantné. Svoje tvrdenie ohľadne prasknutého radiátora a preplatkov žiadnym spôsobom nepreukázala a ani žalobca nemal k dispozícii žiadne oznámenie žalovanej o prasknutom radiátore. O trovách konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p., § 142 ods.3 O.s.p. a zaviazal žalovanú na zaplatenie trov konania žalobcovi, ktoré trovy predstavujú 42 € titulom súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb priznal odmenu za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby), t.j. 2 x 51,45 € + 2 x režijný paušál 7,63 €, spolu 118,16 €.

V zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalovaná. Tvrdila v ňom, že žalobca zavádzal súd, keď tvrdil, že nemal vedomosť o radiátore v byte, pretože disponuje o tom dokladom od montéra žalobcu zo dňa 4.9.2008, ktorý bol demontovaný až do odovzdania bytu do 22.11.2011. Za ďalšie zavádzajúce tvrdenie označila tvrdenie o platbách od 10. mesiaca 2007 do 6.12.2012, ktoré má tiež k dispozícii k nahliadnutiu. Konanie žalobcu v súvislosti s jej vystaňovaním a nestiahnutím návrhu na vystaňovanie považuje za šikanujúce s úmyslom úplne ju zničiť ako ťažko chorú a využili to aj na to, aby podali trestné oznámenie, na základe ktorého bola odsúdená na podmienený trest odňatia slobody ako vyvrheľ. Žiada preto, aby bola celá vec prešetrená, prípadne aj s ustanovením bez platného advokáta, pretože žiada aj o zrušenie rozsudku zo dňa 24.1.2008, č. 30C/116/2007-31, ktorý sa stal právoplatným dňa 14.5.2008. Tento rozsudok bol vydaný samosudcom ešte rozhodcovským súdom, čo je neplatné. Požadovala tiež zrušenie udania na prokuratúre zo dňa 13.12.2011 bytovým podnikom vedené pod č. ČVS: ORP-854/JUKE-2011. Opätovne tvrdila, že pre demontovaný radiátor sa v byte nekúrilo, preto nemohlo dôjsť k nedoplatku. Žiadala tiež o vrátenie bytu na Južnej triede č. 27/59 a na záver uviedla, že o svoje práva bude neustále bojovať.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca s tým, že navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods.1 O.s.p. toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Vo vyjadrení žalobca uviedol, že žalovaná mala všetky dôkazy predložiť v konaní na prvom stupni, čo neurobila a žalobcovi nie je zrejmé, v čom presne žalovaná prvostupňové rozhodnutie napadá a v čom vidí jeho nesprávnosť. Naďalej trvá na podanom návrhu v celom rozsahu, nakoľko z predloženého vyúčtovania je zrejmé, že žalovanej nebola na meračoch meraná žiadna spotreba. Žalobca vo vyúčtovaní žiada od žalovanej iba základnú zložku ceny tepla, ktorá sa rozdeľuje medzi byty pomerne podľa podlahovej plochy jednotlivých bytov.

Odvolací súd prejednal vec na základe podaného odvolania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., bez nariadenia pojednávania. Preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti výroku rozsudku, ktorým rozhodol súd prvého stupňa vo veci samej nie je dôvodné. Verejné vyhlásenie rozsudku bolo v zmysle ust. § 156 ods. 1 O.s.p. riadne oznámené.

Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z náležite zisteného skutkového stavu, je vecne správny a správne sú aj dôvody uvedené v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa náležite a správne zistil skutkový stav veci, vykonal potrebné dokazovanie na preukázanie skutkových tvrdení hodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p.. Postupu prvostupňového súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nemožno vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatňovaných dôvodov odvolania.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1,2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Konkrétny odvolací dôvod žalovaná neuviedla, z obsahu odvolania však vyplýva, že uplatnila dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p., t. j. že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a).

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd konštatuje, že žalovaná bola súdom riadne poučná o procesných právach a povinnostiach vrátane ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p., poučenie prevzala podľa doručky dňa 26.8.2013, k návrhu sa vyjadrila a žiadne iné dôkazy nenavrhol, netrvala na pojednávaní. Svoj nárok žalobca oprel o dostatočné dôkazy, ktoré súd prvého stupňa vzal do úvahy, posúdil ich a výsledkom bolo vecne správne rozhodnutie.

Odvolanie žalovanej obsahuje v podstate len jej tvrdenia, ktorými argumentovala už v konaní pred súdom prvého stupňa a s nimi sa súd v odôvodnení rozsudku náležite vysporiadal. V odvolaní ďalej uvádza žalovaná skutočnosti, ktoré priradzuje k iným konaniam (sp. zn. 3C/116/2011, rozhodcovský rozsudok, trestné konanie), a tieto požiadavky v tomto konaní nie sú jeho predmetom. Dôkazy, ktoré predložila žalovaná v ďalšom svojom podaní (24.4.2014) napokon ani nedosvedčujú, že ide o platby za žalované obdobie, naopak, niektoré sú datované pred, iné po tomto období. Pokiaľ aj mala prasknutý radiátor v byte a bol demontovaný, nepreukázala, že si uplatnila u žalobcu ako prenajímateľa zľavu z nájomného a žalobca uviedol, že z titulu vyúčtovania tepla od nej požadoval len zložku, ktorá sa rozdeľuje medzi byty pomerne podľa podlahovej plochy.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie výroku rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania, napadnutého odvolaním nie je v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. a preto zrušil napadnutý výrok rozsudku i napadnuté uznesenie, lebo nie je možné preskúmať, či vec prvostupňový súd správne právne posúdil.

Z odôvodnenia výroku o trovách konania nie je možné vôbec zistiť, či sa prvostupňový súd zaoberal možnosťou použitia § 150 ods. 1, 2 O.s.p., t. j. či sa zaoberal pomermi účastníkov konania a skutočnosťou, či platenie trov konania by nebolo pre žalovanú neprimerane tvrdým rozhodnutím. Na č.

I. 73 spisu sa nachádza totiž odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 10.1.2014, ktorým jej bol vyrubený súdny poplatok z odvolania a aj v odvolaní proti rozsudku vo veci samej spomína žalovaná bezplatného advokáta, aj keď neuvádza, že si ho právne v tomto konaní žiada ustanoviť, evidentne teda jej príjmová a sociálna situácia nemusí byť uspokojivá.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. odvolací súd zruší rozhodnutie, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa písm. h) tohto ustanovenia sa rozhodnutie zruší aj vtedy, ak súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v prvom rade doplniť dokazovanie ohľadne pomerov oboch účastníkov, zaoberať sa možnosťou použitia § 150 O.s.p., rozhodnúť o trovách konania (vrátane odvolacieho) a zaoberať sa aj odvolaním žalovanej proti uzneseniu o uložení povinnosti platiť súdny poplatok z odvolania a ak o tomto odvolaní nerozhodne v rámci autoremedúry, predloží spis odvolaciemu súdu s predkladacou správou na rozhodnutie aj o tomto odvolaní.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.